

POZDRAVNI GOVOR ZAGREBAČKOG NADBISKUPA

Prigodom obilježavanja 50. obljetnice postojanja i djelovanja Hrvatskog mariološkog instituta
Zagreb, 8. travnja 2024.

Preuzvišeni biskupe Vlado, poštovani Predstojniče i članovi Hrvatskog mariološkog instituta, poštovani Dekane, nastavnici i djelatnici Katoličkog bogoslovnog fakulteta te svi poštovani uzvanici i sudionici današnjeg slavlja!

Okupilo nas je obilježavanje 50. obljetnice postojanja i djelovanja Hrvatskog mariološkog instituta. Tijekom svog polustoljetnog hoda, Institut je svojim znanstveno-istraživačkim i stručnim radom o mariološkim i marijanskim temama okupljao, a i nastavlja okupljati, domaća i strana ugledna imena iz područja teoloških i drugih srodnih disciplina. Postao je prepoznatljiv po organiziranju domaćih te aktivnom sudjelovanju u međunarodnim mariološkim simpozijima i kongresima, kao i po zbornicima i radovima koji su plod tih sudjelovanja i nadahnutih promišljanja njihovih autora. Sjećanje na fra Karla Balića, koji je bio prvi predsjednik i osnivač Papinske međunarodne marijanske akademije, uvijek će ostati živo. Neki članovi našeg Instituta također su dio te Akademije kao redoviti, dopisni ili počasni članovi.

S ponosom ističemo ove činjenice koje, iako nisu iscrpne, na ovoj znanstvenoj razini potvrđuju marijansku dušu našeg hrvatskog naroda i ljubav prema Blaženoj Djevici Mariji. Institut posvećen proučavanju osobe i značenja Blažene Djevice Marije u ekonomiji spasenja ne gubi na svojoj aktualnosti jer je Marija uvijek aktualna. Za vjernički um i srce, njezino biće istovremeno je blisko i nedokučivo, stoga predstavlja trajni izazov i neiscrpni izvor nadahnuća.

Mariju danas slavimo kao poniznu Gospodinovu službenicu koja je svojim „Neka mi bude“ postala posebnom Božjom suradnicom u djelu otkupljenja. S njom, kao uzvišenom Kćeri sionskom, nakon dugog iščekivanja ispunjavaju se vremena i uspostavlja se novi poredak, kada je Sin Božji od nje uzeo ljudsku narav i po otajstvima svojega tijela oslobodio čovjeka od grijeha (usp. *LG*, 55). Ona je svijetu podarila sam Život koji sve obnavlja. Po njoj se Crkva kroz povijest obnavljala i danas se preporuča novim sinovima i kćerima, kao i plodovima svetosti.

Novi poredak koji svijetu dolazi s Marijinim pristankom da Kristu daruje ljudsku narav, suprotstavlja se poretku svijeta u kojem svjedočimo kako se ljudsko tijelo i ljudska narav obescjenjuju ili postaju predmet znanstvenih ili idejnih pokusa. Time se udaljavamo od Božje zamisli o čovjeku. U tom kontekstu, Crkva, „koja je u Blaženoj Djevici već prispijela k savršenstvu u kojem je bez ljage i nabora“ (*LG*, 65), ostaje referentna točka čovječanstva, čuvarica istine o čovjeku i Bogu te blaga Božje riječi, tradicije i nauka koji je primila.

Tako je i ovaj mariološki Institut pozvan dati svoj doprinos u svim područjima koja se tiču onoga što je vlastito čovjeku: njegova ljudska narav i poziv na svetost, obiteljski i posvećeni život, rađanje i umiranje, odgovornost za sve stvoreno. Tko god se identificira kao sluga, kako je to učinila Blažena Djevica Marija kod Navještenja, definira svoj odnos prema drugome, oštromno primjećuje kardinal Carlo Maria Martini. Marija živi s trostrukom sviješću svog odnosa s Bogom: svoje osobne predanosti Njemu, utjelovljenja svojeg naroda u iščekivanju Mesije i svoje odgovornosti prema svim ljudskim bićima jer će je svi narodi zvati blaženom zbog velikih Božjih djela.

U istom duhu i zadaća ovog Instituta i njegovih članova je trostruka: poticati predanost Bogu, u svome narodu svjedočiti utjelovljenje nade i vjernosti Njegovim obećanjima te svima očitovati nova nebesa i novu zemlju u kojima Bog prebiva usred svoga naroda.

Na sve vas, dragi članovi i prijatelji Hrvatskog mariološkog instituta, zazivam Božji blagoslov. Neka vas u vašem djelovanju i nadalje prati Marijina zaštita i njezin zagovor, kako biste što predanije ispunili svrhe koje su Institutu vlastite, a svima nama korisne.